

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 adoptată în cadrul procedurii de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Davilar-Com”, asupra contestației depuse de Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos”,

c o n s t a t ă

La 12 octombrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Davilar-Com” (în continuare SRL „Davilar-Com”) s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine (f.d. 1-3).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 (f.d. 20) s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de administratorul SRL „Davilar-Com” – Palade Dionisie, s-a numit Mitev Vitalii în calitate de administrator provizoriu, care s-a obligat să prezinte până la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să verifice mărimea și componența masei debitoare, existența temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate și oportunitatea continuării activității întreprinderii debitorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016 (f.d. 40-43) s-a admis cererea introductivă depusă de administratorul SRL „Davilar-Com”, s-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea SRL „Davilar-Com”. Totodată, s-a stabilit termenul limită de depunere a cererilor de admitere a creanțelor până la 12 decembrie 2016, iar ședința de validare a creanțelor s-a stabilită pentru data de 17 ianuarie 2017, ora 10.00, cu publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

La 08 noiembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Tarbost” (în continuare SRL „Tarbost”) a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 4653401,80 de lei față de debitorul insolubil SRL „Davilar-Com” (f.d. 44).

La 06 decembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Azaleos” (în continuare SRL „Azaleos”) a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 3239674,86 de lei față de debitorul insolubil SRL „Davilar-Com” (f.d. 63).

În ședința de validare a creanțelor din 17 ianuarie 2017 (f.d. 99-100) s-au validat creanțele următorilor creditori: Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni cu suma de 395 de lei ca creanță chirografară de rangul III, SRL „Azaleos” cu suma de 3239674,86 de lei ca creanță chirografară de rangul V, SRL „Tarbost” cu suma de 4653401,80 de lei ca creanță chirografară de rangul V și Inspectoratul Fiscal de Stat r-l Ialoveni cu suma de 54 165 de lei ca creanță chirografară de rangul VI.

La 24 februarie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos”, în temeiul art. 144 alin.(8) din Legea insolabilității (f.d. 127-129).

În motivarea contestației invocă faptul că administratorul provizoriu/lichidatorul nu a verificat amănunțit fiecare cerere pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe, nu a solicitat după caz reprezentantului debitorului explicații, informații și documente suplimentare. La fel, nu a stabilit faptul dacă documentele prezentate de creditori confirmă ori nu existența creanței înaintate. Or, creanțele nu au fost supuse procedurii de verificare, conform prevederilor art. 142 din Legea insolabilității.

Susține că în luna octombrie SRL „Tarbost” a livrat în adresa SRL „Davilar-Com” mărfuri în sumă de 4 653 401,80 de lei, adică după inițierea procedurii de insolabilitate. Or, în speță, pe parcursul examinării debitorul nu și-a declarat intenția de a se restructura.

În această ordine de idei, consideră că în tabelul definitiv al creanțelor s-au inclus fals creanțele creditorilor SRL „Azaleos” și SRL „Tarbost”, circumstanță care succede radierea acestora din tabelul creanțelor, acceptate de lichidator și validate de instanța de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 (f.d. 170-173) s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos”.

Instanța de insolabilitate a reținut următoarele circumstanțe, care în final i-au format poziție asupra soluției adoptate.

La 08 noiembrie 2016, SRL „Tarbost” a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 4 653 401,80 de lei. Totodată, la 06 decembrie 2016, SRL „Azaleos” a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 3 239 674,86 de lei, creanțe care au fost admise integral spre validare de către lichidator și validate de către instanța de insolabilitate.

Instanța inferioară a relevat că creanțele creditorilor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” sunt confirmate prin facturile fiscale eliberate în perioada 03 octombrie 2016 – 11 octombrie 2016. Astfel, a conchis că sunt lipsite de substanță alegațiile Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni precum că creanțele SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” au fost acumulate după intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Davilar-Com”, or, din conținutul facturilor fiscale, acestea au apărut până la inițierea procesului de faliment simplificat față de SRL „Davilar-Com”, deoarece facturile fiscale prezentate de creditorii SRL „Tarbost” și

SRL „Azaleos” sunt datate cu perioada 03 octombrie 2016 – 11 octombrie 2016, pe când cererea introductivă a fost înaintată la 12 octombrie 2016, iar procesul de faliment simplificat a fost inițiat la 28 octombrie 2016.

Mai mult ca atât, instanța de insolvență a reținut că, prin actul de control fiscal nr. 5-675495 din 28 martie 2017, întocmit în urma efectuării controlului fiscal la debitorul insolvent SRL „Davilar-Com”, organul fiscal confirmă creanțele creditorilor SRL „Tarboșt” și SRL „Azaleos” în volumul total stabilit prin cererile de validare a creanțelor, declarând că aceste creanțe se confirmă numai prin facturile fiscale.

La 14 aprilie 2017, Serviciul fiscal de Stat a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii instanței de insolvență, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că administratorul nu a verificat documentele care confirmă existența creanțelor înaintate de către SRL „Tarboșt” și SRL „Azaleos”, or acestea sunt vădit neveridice. Mai mult decât atât, creanța SRL „Tarboșt” a fost formată după inițierea procedurii de insolvență.

În această ordine de idei, își exprimă dezacordul în privința creanțelor acceptate de lichidator și validate de instanță, deoarece sunt neveridice/false.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Colegiul reține că, încheierea recurată a fost pronunțată public și în prezența reprezentantului recurentului la 30 martie 2017 (f.d. 165-168, 169, 170-173), iar cererea de recurs a fost depusă la oficiul poștal la 14 aprilie 2017 (f.d. 182), fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic, prin urmare termenul de demarare a căii de atac a fost respectat.

Verificând legalitatea încheierii instanței de insolvență în limitele recursului valorificat, Colegiul constată că, actul judecătoresc contestat este legal și întemeiat.

În conformitate cu art. 76 din Legea insolvenței, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Conform art. 140 alin. (1) din Legea insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (2) din Legea insolvenței, Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

Subsecvent, alineatul 8 al aceluiași articol prescrie că după expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin. (2) și până la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare necunoscute pînă atunci.

Din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 (f.d. 20) s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Davilar-Com”, s-a numit Mitev Vitalii în calitate de administrator provizoriu și s-a obligat administratorul provizoriu să prezinte un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să verifice mărimea și componența masei debitoare, existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvență și oportunitatea continuării activității întreprinderii debitorului.

Succesiv, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016 (f.d. 40-43) s-a admis cererea introductivă depusă de administratorul SRL „Davilar-Com”, s-a constatat insolvența debitorului și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea SRL „Davilar-Com”. Totodată, s-a stabilit termenul limită de depunere a cererilor de admitere a creanțelor pînă la 12 decembrie 2016, iar ședința de validare a creanțelor s-a stabilită pentru data de 17 ianuarie 2017, ora 10.00, cu publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Instanța de recurs decelează că la 08 noiembrie 2016, SRL „Tarboșt” a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 4 653 401,80 de lei față de debitorul insolvent SRL „Davilar-Com” (f.d. 44). Iar la 06 decembrie 2016, SRL „Azaleos” a înaintat cerere de validare a creanțelor în sumă de 3 239 674,86 de lei față de debitorul insolvent SRL „Davilar-Com” (f.d. 63).

În ședința de validare a creanțelor din 17 ianuarie 2017 (f.d. 99-100) s-au validat creanțele următorilor creditori: Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni cu suma de 395 de lei ca creanță chirografară de rangul III, SRL „Azaleos” cu suma de 3239674,86 de lei ca creanță chirografară de rangul V, SRL „Tarboșt” cu suma de 4653401,80 de lei ca creanță chirografară de rangul V și Inspectoratul Fiscal de Stat r-l Ialoveni cu suma de 54 165 de lei ca creanță chirografară de rangul VI.

La 24 februarie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarboșt” și SRL „Azaleos”, în temeiul art. 144 alin.(8) din Legea insolvenței (f.d. 127-129).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 (f.d. 170-173) s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos”.

Colegiul reține justetea încheierii instanței de insolabilitate de respingere a contestației Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni, or, creanța SRL „Tarbost” în sumă de 4 653 401,80 de lei este confirmată prin facturile fiscale seria JV nr.8835955 din 04 octombrie 2016, seria JV nr. 8835954 din 04 octombrie 2016, seria JV nr.8835952 din 04 octombrie 2016, seria JV nr. 8835951 din 04 octombrie 2016, seria JV nr. 8835950 din 04 octombrie 2016, seria JV nr. 8835949 din 04 octombrie 2016, seria JV nr. 8835948 din 03 octombrie 2016, seria JV nr. 8835946 din 03 octombrie 2016, seria JV nr. 8835945 din 03 octombrie 2016, seria JV nr. 8835944 din 03 octombrie 2016 și seria JV nr. 8835943 din 03 octombrie 2016 (f.d. 45-55).

Totodată, creanța SRL „Azaleos” în sumă de 3 239 674,86 de lei se confirmă prin facturile fiscale seria AAA nr. 1932135 din 03 octombrie 2016, seria AAA nr.1932136 din 03 octombrie 2016, seria AAA nr. 1932137 din 03 octombrie 2016, seria AAA nr. 1932139 din 04 octombrie 2016, seria AAA nr. 1932138 din 04 octombrie 2016, seria AAA nr. 1932140 din 04 octombrie 2016, seria AAA nr.1931604 din 05 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931605 din 05 octombrie 2016, seria AAA nr.1931606 din 05 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931607 din 06 octombrie 2016, seria AAA nr.1931608 din 06 octombrie 2016, seria AAA nr.1931606 din 06 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931610 din 06 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931611 din 07 octombrie 2016, seria AAA nr.1931612 din 07 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931613 din 07 octombrie 2016, seria AAA nr.1931614 din 07 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931615 din 08 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931616 din 08 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931617 din 08 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931618 din 08 octombrie 2016, seria AAA nr.1931619 din 08 octombrie 2016, seria AAA nr.1931620 din 10 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931621 din 10 octombrie 2016, seria AAA nr.1931622 din 10 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931624 din 11 octombrie 2016, seria AAA nr.1931625 din 11 octombrie 2016, seria AAA nr. 1931626 din 11 octombrie 2016 și seria AAA nr. 1931627 din 11 octombrie 2016 (f.d. 65-93).

La caz, Colegiul decelează că în sensul articolului 93 pct. 16) din Codul fiscal, factura fiscală este formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile.

În acest sens urmează a fi învederat faptul că potrivit dispozițiilor 19 alin. (1) și (6) din Legea contabilității, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare întocmite vor conține următoarele elemente obligatorii: a) denumirea și numărul documentului; b) data întocmirii documentului; c) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul; d) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice - codul personal; e) conținutul faptelor economice; f) etaloanele cantitative și valorice în care sînt exprimate faptele economice; g) funcția, numele, prenumele și semnătura, inclusiv digitală, a persoanelor responsabile de efectuarea și înregistrarea faptelor economice.

Coroborând situația de fapt constatată la normele legale precitate, instanța de recurs atestă că, în speță, prin facturile fiscale enumerate supra sunt confirmate creanțele creditorilor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” față de debitorul insolubil SRL „Davilar-Com”.

Mai mult ca atât, urmează a fi notat faptul că însăși organul fiscal, prin actul de control fiscal nr. 5-675495 din 28 martie 2017 (f.d. 145-148) efectuat la SRL „Davilar-Com”, confirmă creanțele SRL „Tarbost” în mărime de 4 653 402 lei și SRL „Azaleos” în mărime de 3 239 675 de lei față de debitorul insolubil, în volumul validat de instanța de insolabilitate, declarând că aceste creanțe se confirmă prin facturile fiscale prezentate la momentul controlului (f.d. 147)

Cumulul circumstanțelor relevate supra confirmă lipsa de substanță a alegațiilor recurentului precum că, creanțele SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” au fost acumulate după intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Davilar-Com”, or, din conținutul facturilor fiscale prezentate de către creditorii SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” în confirmarea pretinselor creanțe reiese că, creanțele acestora s-au format în perioada 03 octombrie 2016 – 11 octombrie 2016, iar debitorul insolubil a depus cererea introductivă la 12 octombrie 2016, procesul de faliment simplificat fiind inițiat la 28 octombrie 2016.

În corolar, Colegiul deduce că recurentul nu a demonstrat prin probe verosimile descoperirea unui fals sau unei erori esențiale care a determinat admiterea creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” față de SRL „Davilar-Com”, precum și descoperirea unor titluri hotărâtoare necunoscute până atunci, or, conform dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, Colegiul apreciază ca fiind lipsite de suport probant și declarative argumentele recurentului precum că creanțele SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” față de SRL „Davilar-Com”, acceptate de lichidator și validate de instanță sunt neveridice/false, precum și alegațiile că administratorul insolabilității nu a verificat minuțios contabilitatea întreprinderii și a stabilit creditorii debitorului. Or creanțele SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos” față de debitorul insolubil sunt confirmate prin facturile fiscale de la filele dosarului 45-55, 65-93 și prin actul de control fiscal nr. 5-675495 din 28 martie 2017 de la fila dosarului 145-148.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat și menținerii încheierii instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, art. 445 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, adoptată în cadrul procedurii de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Davilar-Com”, asupra contestației depuse de Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Ialoveni împotriva tabelului definitiv al creanțelor în privința creanțelor SRL „Tarbost” și SRL „Azaleos”,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță